

Concept Beleidsplan

Hervormde Gemeente Ottoland

2025-2029

Versie 1.2

Inleiding

Voor u ligt het beleidsplan 2025-2029 van de Hervormde Gemeente Ottoland, een protestantse gemeente, die staat in de gereformeerde traditie. Hiermee wordt invulling gegeven aan de vraag van de landelijke kerk om elke vier jaar een nieuw beleidsplan te schrijven. Dit beleidsplan bouwt voort op de lijnen die werden uitgezet in het beleidsplan 2019-2024, destijds op basis van consultatie van gemeenteleden. Deze versie van het beleidsplan wordt door de kerkenraad aan de gemeente als concept voorgelegd, waarna de gemeenteleden hun opmerkingen en aanvullingen kunnen delen en er besloten kan worden om zaken te wijzigen die incompleet of niet juist zijn.

Aan het einde van ieder hoofdstuk zijn de zegeningen en de speerpunten als korte samenvatting weergegeven.

Het doel van dit beleidsplan is om richting te houden en te geven aan het gemeente-zijn voor de komende jaren waarbij Gods eer en heerlijkheid boven alles centraal staat.

Gemeente-zijn: enkele grondlijnen

Om te komen tot een goed beleidsplan is het belangrijk eerst te bedenken waar onze kerk als “organisatie” voor staat. Hieronder geven we dat weer.

Als gemeente van Christus onderscheiden wij ons van andere menselijke gemeenschappen (clubs, verenigingen etc.), doordat wij uiteindelijk niet op eigen initiatief bestaan, maar op initiatief van Christus, Die Zijn gemeente tot zich roept. Het ontstaan (en dus ook het voortbestaan) van de gemeente ligt dus ten diepste niet in onze hand, maar in de hand van de Heer van de kerk. Gemeente-zijn houdt daarom in dat wij gespitst zijn op wat Christus door Zijn Woord en Geest onder ons doet en ons daarin laat meenemen, want Christus handelt en spreekt zo dat wij door Hem betrokken en ingeschakeld worden.

Als gemeente geloven wij dat we God mogen ontmoeten dankzij de goedheid en de genade van God, die zichtbaar en tastbaar wordt in het verzoenend lijden en sterven van Christus. We geloven dat we geroepen zijn om als discipel in alle aspecten van ons leven Gods wil te zoeken en te volgen. De Heilige Geest is het Die ons daarin leidt. Als gemeente willen wij vasthouden aan de Bijbel (sola scriptura) als bron van wat we weten over God, het geloof als enige weg naar God (sola fide) en genade als enige basis van onze redding (sola gratia). De gemeente wil werken aan gemeenteopbouw en onderlinge verbondenheid in geloof en leven, maar wil ook van betekenis zijn voor het dorp (dichtbij) en de wereld om ons heen (verder weg). Daarmee willen we voldoen aan de opdracht van onze Heer om getuigen van Hem te zijn in de wereld om ons heen.

Zegeningen

De gemeente van Christus mag weten dat haar bestaan rust op Gods initiatief. Er is een duidelijk besef van de roeping om samen te leven vanuit de Bijbel, het geloof en de genade. De gemeenschap in Ottoland leeft vanuit dit fundament met zichtbare betrokkenheid naar binnen én naar buiten.

Speerpunten

We willen de onderlinge verbondenheid blijven versterken door geloofsgesprekken, samenwerking en gebed. Daarnaast is er groei nodig in missionaire bewogenheid: hoe we als gemeente in ons dorp zichtbaar en relevant blijven als getuigen van Christus.

Beleidsprioriteiten

In het vorige beleidsplan werden de lijnen uitgezet aan de hand van zegeningen, die verder versterkt en uitgebouwd konden worden, en zorgen die aandacht behoeften. In de afgelopen jaren is hieraan gewerkt. Ook in de komende jaren wil de kerkenraad in haar beleid proberen om de zegeningen verder uit te bouwen en de zorgen aandacht te geven.

Daarbij hebben wij oog voor onze verbindingen met andere gemeenten. Al ruim 100 jaar is er een sterke verbinding met de Hervormde Gemeente Goudriaan, wat o.a. tot uiting komt door de gezamenlijke predikant en de kerkelijk werker. Eén predikant en een kerkelijk werker dienen de twee gemeentes, waarbij er een gelijke verdeling is.

Daarnaast is er een verbinding met de Gereformeerde Kerk van Ottoland, waarbij we oog hebben voor het versterken van elkaar, waar het Gods eer ten goede komt.

Zegeningen

De samenwerking met andere gemeenten, zoals Goudriaan en de Gereformeerde kerk van Ottoland, laat zien dat er bereidheid is tot eenheid in het dienen van God. Ook is er stabiliteit en toewijding in het voortzetten van pastorale en organisatorische lijnen.

Speerpunten

De uitdaging ligt in het behouden van evenwicht tussen samenwerking en het bewaren van de eigen identiteit. Ook vraagt de uitvoering van beleid om voortdurende gebedsondersteuning en het blijven betrekken van gemeenteleden bij concrete plannen. Dit beleid is uiteengezet in diverse thema's, welke in de volgende hoofdstukken verder worden toegelicht.

Pastoraat

Pastoraat is herderlijke zorg. We willen werken aan het concreet vormgeven van pastoraal omzien naar elkaar. We willen er zijn voor elkaar en voor onze dorpsgenoten. We willen ons toelagen en toerusten in de gemeente in pastoraat, als gemeente, als ambtsdragers, en ons oefenen in het voeren van geloofsgespreken. Dit alles omdat wij Jezus Christus als onze enige redder en zaligmaker steeds beter en meer leren kennen, zodat wij kunnen groeien in geloof, voor onszelf maar ook voor onze naasten.

Ambtsdragers hebben een bijzondere taak en verantwoordelijkheid, ook al zijn alle gemeenteleden geroepen om naar elkaar om te zien. Het ambtelijke pastoraat wordt onderscheiden in een aantal specifieke vormen.

Huisbezoek

Ten behoeve van het pastoraat is de gemeente verdeeld in wijken. Iedere wijkouderling heeft een eigen wijk en zal één keer in de twee jaar iedereen bezoeken. De wijkouderling maakt van tevoren een afspraak voor huisbezoek. De kerkenraad vindt het belangrijk dat ook kinderen (gedeeltelijk) aanwezig zijn tijdens het huisbezoek. Een kenmerk van het huisbezoek is daarbij dat het gaat om de toespitsing op het leven met de Heere. Het huisbezoek wordt in de regel afgesloten met Schriftlezing en gebed. De periode waarin huisbezoek wordt gedaan loopt globaal van september tot en met april.

Nieuw ingekomen gemeenteleden

Nieuw ingekomen gemeenteleden worden eerst bezocht door een lid van de welkomstcommissie. In de kerkbode worden de nieuwe leden welkom geheten. De wijkouderling zal de nieuw ingekomen leden bezoeken. Het is een taak om nieuw ingekomen leden te betrekken bij het gemeentelven, door ze bijvoorbeeld uit te nodigen voor een huiskring en ze te stimuleren om actief deel te nemen aan de opbouw van de gemeente door hen te betrekken bij onze activiteiten en ze een taak te geven zodat ze zich meer verbonden voelen met onze gemeente.

Ouderenpastoraat

De ouderen worden, naast het reguliere huisbezoek, in de regel bezocht n.a.v. hun verjaardag. Ouderen van 80 jaar en ouder krijgen een pastoraal bezoek. We vinden contact tussen jongeren en ouderen belangrijk, daarom bezoeken de jongeren van de HJV de ouderen.

Ziekenhuisbezoek

Wanneer een gemeentelid in het ziekenhuis ligt, wordt deze door de predikant bezocht. Na thuiskomst wordt een bezoek gebracht door iemand van het pastoraal team. Het is een zegen dat in onze gemeente aandacht wordt besteed aan onze zieken, met een kaartje een telefoontje een appje enzovoorts.

Crisispastoraat

Stervensbegeleiding, psychische problemen en zorgen van bijzondere aard in gezins- of familieverband horen tot de taak van de predikant. De ambtsdragers moeten alert zijn op signalen waaruit blijkt dat er gemeenteleden zijn die gerichte zorg nodig hebben.

Zegeningen

Het pastorale werk is stevig verankerd in de gemeente: er is aandacht voor ouderen, zieken, nieuwkomers en gezinnen. De betrokkenheid van ambtsdragers en vrijwilligers vormt een zichtbaar teken van liefdevolle zorg in Christus' naam.

Speerpunten

Er is blijvende behoefte aan toerusting in geloofsgesprekken en in het herkennen van pastorale noden. Ook verdient het aandacht om jongere generaties te betrekken bij het pastoraat, zodat omzien naar elkaar een gedeelde opdracht blijft.

Visie op Kinder- en Jongerenwerk

Inleiding en urgentie

Als HGO mogen we een brede en mooie gemeente zijn waar kinderen en jongeren trouw de weg naar de kerk vinden. Maar we zien dat de aantallen jonge gezinnen in ons dorp afnemen. Dit heeft invloed op het aantal kinderen dat we kunnen verwelkomen op de oppas en het andere kinder- en jeugdwerk. De afgelopen jaren hebben we een terugloop gezien op de oppas en andere aanbod zoals de Kindernevendienst (KND), Zondagsschool (ZS) en de Kindercatechese (KC). Ondanks deze terugloop blijven we hoopvol. We zien een nieuwe betrokken groep ouders die hun kinderen trouw naar de oppas brengen. Het is prachtig om te bedenken dat deze kinderen over enkele jaren weer terug te vinden zullen zijn in ons kerkelijk aanbod. Dit vooruitzicht geeft ons vertrouwen, maar waakzaam zijn en alert zijn op jonge gezinnen, blijft belangrijk. De afname van de aantallen kinderen en jongeren, ook bij HGG en GKO, bracht HGG en GKO ertoe om naar meer verbinding te zoeken. Het voelde als het moment om koers te kiezen.

Het belang van een betrokken geloofsgemeenschap

Kinderen hechten zich en kunnen zich thuis voelen binnen de kerkelijke gemeente en dat is voor hun geloofsontwikkeling belangrijk. De allerkleinsten ontvangen het Evangelie in de liefdevolle aandacht en verzorging bij de oppas, waar de 'oppassers' letterlijk de handen en het gelaat van de Heere voor hen zijn. Voor jonge kinderen is God zoals hun opvoeders zijn: ouders, juf/meester, jeugdleraar en zondag schooljuf/meester. Zij leren door mee te doen en na te doen. De oudere kinderen ontwikkelen hun eigen geweten en kunnen gemakkelijk feiten onthouden. Voor hen is duidelijke uitleg van de basisverhalen uit de Bijbel belangrijk, alsook het onderwijs over Gods goede geboden. Zij leren haast ongemerkt van de ouderen of het navolgen van Jezus er echt toe doet of niet. Tieners gaan een fase door van grote ontwikkeling: van kind naar jongvolwassene. Hun lichaam ontwikkelt zich tot man/vrouw en ze moeten meer op eigen benen zien komen te staan. Dat geeft de nodige vragen en onzekerheid. Het draait in de kern om het ontdekken van je eigen identiteit (wie ben ik?). Bij de één gaat dit heftiger dan bij de ander. Om te spiegelen kijken ze veel naar leeftijdsgenoten. En op zoek naar geborgenheid in een wereld met veel onzekerheden zijn ze geneigd zich terug te trekken in hun eigen groep. Zij proeven het Evangelie niet alleen in goede bijbeluitleg, maar ook in de veilige(!) ruimte om samen het geloof te verkennen en in de aanhoudende geduldige liefde van de volwassenen in de geloofsgemeenschap. Jongeren staan voor de opgave om hun leven richting te geven: opleiding, werk en een levenspartner zijn de grote thema's. Hun blik verruimt zich doorgaans, waardoor ze andermans overtuiging ook willen horen. Voor hen is de wereld echt een dorp, want alle overtuigingen, culturen en religies komen via internet langs (ook bij de tieners). Het Evangelie helpt hen doordat oudere gelovigen laten zien hoe zij met vertrouwen in deze veelzijdige en veeleisende wereld staan. Zij hebben baat bij een geloofsgemeenschap die zelf radicaal leeft van het Evangelie en die niet bang is om met hen mee te gaan in hun verkenning van de wereld waarin ze hun plekje moeten gaan vinden. Tegelijk hebben ze ruimte nodig om ook hun plekje (verantwoordelijkheid) binnen de geloofsgemeenschap te mogen ontdekken en in te nemen.

De spanning: voldoende leeftijdsgenoten in de geloofsgemeenschap

Om kinderen, tieners en jongeren te onderwijzen en vormen op een manier die past bij hun ontwikkelingsfase, werken we in de kerk – net als in het onderwijs – met groepen van leeftijdsgenoten. Maar als er maar enkele kinderen zijn in een leeftijdsgroep, dan betekent dat dat er méér gevraagd wordt van henzelf om het goed te hebben met de andere kinderen. “Als ik alleen met die en die in groep zit, dan vind ik het niet fijn,” kun je dan zomaar horen uit de mond van een kind, tiener of jongere. De kans dat je een natuurlijke klik hebt met anderen in de groep wordt statistisch gezien kleiner als de groep kleiner wordt. Kleine groepen moeten dus naar verhouding meer hun best doen om een groep te worden die ‘werkt’. We verlangen ernaar dat er in de groep geleerd, gevierd, gespeeld en geleefd kan worden. De groep moet daartoe goed functioneren en dat gaat – ook met grote stappen – niet vanzelf.

Het is zeker niet onmogelijk om werkende kleine groepen te krijgen, maar dat vraagt meer aandacht voor de sociale dynamieken en vaak ook wel van het programma (de methodiek waarop de inhoud aan bod komt). Begrijpelijk dat in situaties van kleine aantallen gekeken wordt naar mogelijkheden voor samenwerking tussen de kerken. Maar, laten we hierbij niet uit het oog verliezen hoe belangrijk de geloofsgemeenschap als geheel blijft en de plek die de kinderen, tieners en jongeren daarin innemen.

Visie voor het kinderwerk

De leefwereld van kinderen wordt gevormd door het dorp. Ze ontmoeten elkaar op de plaatselijke basisschool, in de speeltuin en in de kerk. Dit proces verloopt organisch, en het is belangrijk om hierin de verbinding te behouden. In onze kerk bieden we binnen de geloofsgemeenschap onderwijs en vorming aan de kinderen met de Oppas, Zondagschool, Kindernevendienst en daarna de Kindercatechese. Als er noodzaak is om voor deze leeftijd samenwerking te zoeken, dan ligt het voor de hand om dat binnen de natuurlijke leefomgeving van de kinderen te doen, dus binnen het dorp, dus met de GKO. Er is al een mooie samenwerking, de kinderclub op vrijdagavond, die geleid wordt door zowel HGO als GKO-jongeren. Dit is een mooi voorbeeld van hoe we onze krachten bundelen en tegelijkertijd kinderen uit het dorp, ook buiten onze kerkgemeenschappen kunnen bereiken. Het is in deze samenwerking voor ons belangrijk om het Bijbelonderwijs, de waarden die we belangrijk vinden en onze doelstellingen bewaken. Voor een goede samenwerking t.a.v. de kinderclub is het belangrijk dat er een visie wordt geformuleerd, die door beide kerkenraden gedragen wordt. Dan spreken we over de doelstelling met de club, de opvoedkundige en onderwijskundige uitgangspunten (waarden) die gehanteerd worden, en de methode die gebruikt wordt. De jeugdouderling van onze gemeente zal de banden verder aanhalen en samen met jeugdouderling van de Gereformeerde kerk bespreken hoe we deze visie kunnen ontwikkelen. Het doel is om kinderen met waardevolle inhoud naar huis te laten gaan, zodat ze zich veilig en ondersteund voelen in hun geloofsreis.

Visie voor tiener- en jongerenwerk

Wat betreft jongeren geldt dat hun wereld zich na de basisschool aanzienlijk uitbreidt. Ze komen in aanraking met jongeren buiten het dorp, en hiermee breidt hun sociale kring zich uit. Zoals hierboven beschreven hebben ze ook behoefte aan deze verbreding. En het is goed voor hun ontwikkeling om andere (sub)culturen en andere overtuigingen te leren kennen, zowel binnen hun eigen christelijke subcultuur als daarbuiten. Ze moeten zich immers klaar gaan maken om op eigen benen in een veelzijdige wereld te staan. Binnen onze kerk bieden we voor jongeren het volgende aan: de tienerclub (12–16 jaar) op dinsdagavond, genaamd ‘Een ding is nodig’ (EDIN), en de HJV (Hoop der Toekomst) voor jongeren van 16 jaar en ouder. En is er de catechese in 3 leeftijdsgroepen.

De afgelopen jaren hebben we met GKO gesproken en aangeboden om hun jongeren deel te laten nemen aan de HJV, en dit heeft geleid tot een mooie samenwerking. Inmiddels zijn er enkele jongeren van GKO die meedoen, en dit versterkt de connectie van jongeren in ons dorp.

De 18+ catechese heeft dit jaar een explosieve groei doorgemaakt, wat ons dankbaar maakt. Steeds meer jongeren, ook uit HGG, vinden hun weg naar de catechese, en dat is een zegen voor ons allemaal. De catechese wordt gegeven door de eigen predikant en de onderwerpen die daarin behandeld worden, kunnen ook in de erediensten aan bod komen, zodat het geloofsleven van de jongeren zich samen met de gemeente kan ontwikkelen.

Samenwerking binnen het jeugdwerk

De samenwerking met HGG voor jongeren vanaf 18 jaar is een mooie mogelijkheid voor verdieping en betrokkenheid. Door de 18+ catechese kan de predikant de missionaire sensitiviteit ontdekken in de leefwereld van jongvolwassenen en deze inzichten verwerken in de prediking tijdens de zondagse erediensten. Dit versterkt de verbinding tussen jongeren en predikant, die verder reikt dan de grenzen van de eigen gemeente. Bovendien helpt het jongeren om andere geloofsgenoten te ontdekken, waardoor hun netwerk binnen de bredere gemeenschap groeit. De belijdeniscatechese vormt een natuurlijke vervolgstap, waarbij de verbinding tussen de jongeren van HGO en HGG verder versterkt wordt. Deze verbindingen zijn een waardevolle en welkome aanvulling, zowel voor de jongeren als voor de predikant. We blijven zorgvuldig in het bewaken van onze eigen koers, maar zien deze samenwerkingen als een waardevolle kans om onze kernwaarden en het Bijbels onderwijs, verder uit te dragen en te versterken. Zo kunnen we zowel nu als in de toekomst het beste bieden voor de geloofsvorming van onze kinderen en jongeren, ongeacht de opkomst. We streven ernaar een evenwicht te vinden tussen samenwerking en het behouden van onze eigen identiteit, zodat we altijd kunnen blijven bieden wat het beste is voor de geloofsvorming binnen onze gemeente. Daarbij zien we met dankbaarheid dat onze jongeren wortelen in onze eigen gemeente, verantwoording nemen en zorg dragen bij de opbouw van de gemeente. We willen hen actief ondersteunen in het vinden van hun plek en het verder ontwikkelen van hun geloof. Laten we blijven volharden in gebed voor onze kinderen, jongeren en hun gezinnen, zoals we bij de doop hebben beloofd. We mogen erop vertrouwen dat God naar onze gemeente omziet en ons blijft leiden in het onderwijzen van onze kinderen en jongeren. We mogen dankbaar zijn voor alle mensen die met liefde naar onze kinderen en jongeren omzien en hen begeleiden op hun geloofsreis, achter Jezus aan!

Zegeningen

We mogen dankbaar zijn voor het trouwe jeugdwerk, de groei van de catechese en de samenwerking met de GKO en HGG. De toewijding van leidinggevenden, ouders en jongeren getuigt van levend geloof en hoop voor de toekomst.

Speerpunten

Het blijft een uitdaging om jonge gezinnen aan de gemeente te verbinden. Verder willen we investeren in een gezamenlijke visie met partnergemeenten, zodat samenwerking hand in hand gaat met behoud van onze eigen identiteit.

Homoseksualiteit

Een veilige plek

Onze gemeente wil een veilige plek zijn voor iedereen. In het bijzonder voor gemeenteleden met een homoseksuele geaardheid. Voor sommigen kan het erkennen 'homoseksueel' te zijn een innerlijke worsteling zijn die voor veel spanning zorgt. Ook de directe omgeving kan heel verschillend reageren. In het bijzonder denken wij aan de jongeren binnen onze gemeente die hiermee te maken hebben. Een veilige plek bieden, in de kerkdiensten, het jeugdwerk en alle andere activiteiten van de gemeente vinden wij van groot belang.

Verschillende overtuigingen

Binnen de gemeente leven verschillende overtuigingen over homoseksualiteit. Ook binnen de theologie wordt er op grond van de Bijbel op verschillende redelijke manieren met dit thema omgegaan. Dit maakt het voor de kerkenraad complex om een eenduidig beleid te formuleren.

Wij willen allereerst met warme aandacht en betrokkenheid de zusters en broeders ondersteunen die er op Bijbelse gronden voor kiezen om alleen door het leven te gaan. Tegelijkertijd erkennen wij dat er gemeenteleden zijn die, in liefde en trouw, een relatie aangaan en daarin ook de weg van de Heere zien.

In de gebrokenheid van verschillende keuzes zoeken wij samen naar het Koninkrijk van God. Wij kiezen ervoor om elkaars verschillen te respecteren en te aanvaarden, geïnspireerd door de woorden uit Romeinen 14:5: "Laat ieder in zijn eigen overtuiging ten volle gerust zijn." Wij bidden en hopen dat wij de moed ontvangen om "elkaar te aanvaarden, tot eer van God, zoals Christus ons heeft aanvaard" (Romeinen 15:7).

Samen zien wij verlangend uit naar de dag waarop alles volmaakt wordt als de Heere Jezus terugkomt.

Huwelijk en zegen

In de Bijbel en traditie van de kerk wordt het huwelijk gezien als een verbond tussen man en vrouw. Daarom zien wij geen ruimte voor het kerkelijk inzegenen van een huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht. Wel is er de mogelijkheid om in een pastorale setting te bidden om de zegen van God.

Met deze benadering hopen wij recht te doen aan ieders overtuiging en roeping, en bovenal te leven vanuit de liefde van Christus voor ons allen.

Zegeningen

De gemeente zoekt met liefde en zorg naar een veilige ruimte voor iedereen, ook voor broeders en zusters met een homoseksuele gerichtheid. De bereidheid tot luisteren, respect en gebed is een teken van Christus' liefde die in de gemeente aanwezig is.

Speerpunten

We willen verder groeien in pastorale wijsheid, eerlijk gesprek en onderling respect bij verschil in overtuiging. Daarnaast is het belangrijk om leiders en jeugdwerkers te blijven toerusten in hoe zij met dit onderwerp zorgvuldig en liefdevol omgaan.

Diaconie

Het woord 'diaconie' komt van het Griekse woord 'diakonos' (dienaar) en 'diakonia' (dienst) en betekent letterlijk 'dienen aan tafel'. De diaconie is dus gericht op het helpen van mensen die hulp nodig hebben, ongeacht hun achtergrond.

Diakenen zijn de 'doeners' van de kerk, mensen die de handen uit de mouwen steken om praktische hulp te bieden, te signaleren en op te komen voor de belangen van kwetsbare groepen. De diaconie is een kerntaak van de hele gemeente, waarbij zowel individuele gemeenteleden als het College van Diakenen een rol spelen.

Doel en doelen

De diaconie streeft naar een rechtvaardige en barmhartige samenleving door zich in te zetten voor mensen in kwetsbare posities, zoals ouderen, kinderen, armen en vluchtelingen. Vanuit onze gemeente proberen we daar invulling aan te geven door ons in te zetten voor diverse gemeenschappen en stichtingen zoals Leefgemeenschap Zilt, de Voedselbank, Dabar, Hospice Gorinchem, Fam. De Wit in Oost-Duitsland, Lisanne de Koning in Zuid-Amerika, enz. Ook zien we het als onze taak om de gemeente te informeren over deze projecten en doelen door middel van de nieuwsbrief, korte filmpjes die tijdens de collecte worden getoond en door betrokkenen een korte update te laten geven tijdens diensten. De diaconie is betrokken bij hulp in ons eigen dorp, maar steunt ook Kerk in Actie, de hulporganisatie van de PKN, die zich wereldwijd inzet voor hulpverlening.

Begroting

Onze diaconie heeft geen grote financiële slagkracht en werft zijn gelden voornamelijk door middel van collectes en giften. Veel collectes worden een op een doorgezet naar de bestemde doelen. Het maken van de begroting bestaat dan ook vooral uit het op peil houden van de financiële middelen van de diaconie.

Toekomst

We willen op zoek gaan naar manieren om onze voelsprietten in de Ottolandse samenleving verder te vergrootten. Het doen van huisbezoeken met de pastorale broeders en zusters is hierin een belangrijke zaak, maar ook buiten onze gemeente willen we bereikbaar zijn voor alle Ottolanders. Daarnaast willen we ons regio breed oriënteren waar we als diaconie behulpzaam kunnen zijn op thema's als armoede en vluchtelingen.

Zegeningen

De diaconie van Ottoland leeft vanuit een bewogen hart: er is daadwerkelijke inzet voor hulpbehoevenden dichtbij en ver weg. De betrokkenheid bij lokale en wereldwijde projecten laat zien dat het dienen van Christus handen en voeten krijgt.

Speerpunten

Er blijft behoefte aan versterking van de zichtbaarheid van diaconaal werk binnen de gemeente. Ook mag er gezocht worden naar nieuwe vormen van samenwerking en fondswerving, om het bereik en de impact van diaconale initiatieven te vergroten.

Gebouwen/inrichting/financiën

Alle kerkelijke gebouwen functioneren naar behoren. In financieel opzicht kan de gemeente aan haar verplichtingen voldoen dankzij de gezonde financiële reserves die er binnen onze gemeente zijn, er is echter wel een trend zichtbaar waarbij we sinds enkele jaren interen op onze financiële reserves. De oorzaak hiervan is dat de inkomsten in de afgelopen jaren ongeveer gelijk zijn gebleven, terwijl de kosten wel behoorlijk zijn gestegen. Dit is voornamelijk het gevolg van stijging van loon- en energiekosten. Sinds enige tijd hebben we naast een predikant ook een kerkelijk werker voor één dag in de week aangesteld om hiermee de (te hoge) werkdruk van onze predikant enigszins te verlagen. Tijdens de gemeenteavonden zijn deze financiële zorgen ook gedeeld met de gemeenteleden. We hopen en vertrouwen erop dat we komende jaren weer een neutrale begroting kunnen realiseren.

De Arend

in de afgelopen jaren hebben we twee Oekraïense gezinnen onderdak verleent in de Arend. We zijn dankbaar dat we als gemeente op deze manier ook onze medemensen een dak boven hun hoofd konden bieden. Aangezien deze gezinnen in de tweede helft van 2025 verhuizen, kunnen we de Arend weer zelf gaan gebruiken. De kerkenraad doet samen met de commissie van bijstand (de koster) onderzoek naar de wenselijkheid en mogelijkheid van de herinrichting van de Arend. Gezien de huidige financiële situatie zijn grotere investeringen pas mogelijk als de begroting positief is. Er wordt een commissie opgezet die financiële middelen gaat werven d.m.v. acties in ons dorp. Het doel is om hier ook jongeren of randkerkelijke leden bij deze praktische vorm van gemeentewerk te betrekken.

Zegeningen

We zijn dankbaar dat onze gebouwen goed functioneren en dat de gemeente financieel gezond blijft. De huisvesting van Oekraïense gezinnen getuigde van christelijke naastenliefde en diaconale daadkracht.

Speerpunten

De komende jaren vragen om zorgvuldig financieel beleid, met oog voor duurzaamheid en doelgericht investeren. Het herinrichtingsplan van de Arend biedt kansen om jongeren en dorpsgenoten actief te betrekken bij het praktische leven van de gemeente.

Tenslotte

Onze gemeente heeft een kerkzegel, waarop enkele woorden uit de eerste Petrusbrief staan: “als levende stenen”. In één van de andere brieven in het Nieuwe Testament gaat het ook over zulke “stenen”. “Door Zijn genade bent u nu immers gered, dankzij uw geloof. Maar dat dankt u niet aan uzelf; het is een geschenk van God en geen gevolg van uw daden, dus niemand kan zich erop laten voorstaan. Want Hij heeft ons gemaakt tot wat wij nu zijn: In Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid. Vanuit Hem groeit het hele gebouw, steen voor steen, uit tot een tempel die gewijd is aan Hem, de Heer, in wie u ook samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door Zijn Geest”. Deze verzen uit Efeziërs 2 verwoorden de diepste verwachting voor onze Hervormde Gemeente te Ottoland. In dit perspectief willen we voortdurend zoeken naar de wil van God. Totdat Hij komt.

Zegeningen

De Bijbelse grondslag van dit beleidsplan ademt vertrouwen in Gods bouwend werk onder ons. De gemeente mag weten dat zij, als levende stenen, deel uitmaakt van Gods huis.

Speerpunten

We willen vasthouden aan dit geloofsperspectief in alles wat we doen. Laten we samen blijven zoeken naar Gods wil, open voor Zijn leiding en afhankelijk van Zijn genade, totdat Hij komt.

Ottoland, oktober 2025